

Valodas konsultācijas: elektroniskā datubāze

<https://www.valodaskonsultācijas.lv/lv/questions/750>

Jautājums	Kā dēvējams cilvēks, kurš ir miegains un labprāt snauž?
Atbilde	<p>Šādu cilvēku sarunvalodā varam saukt snauža.</p> <p>Latviešu valodā ir vairāki kopdzimtes lietvārdi cilvēku apzīmēšanai, piemēram, <i>auša</i>, <i>neviža</i>, <i>plāpa</i>, <i>snauža</i>, <i>tiepša</i> u.c. Šie nereti ir sarunvalodas vārdi, kas var paust ironiju, izsmieklu, arī negatīvu vērtējumu.</p> <p>Cilvēks, kam nāk snauda un kas bieži snauž, ir <i>snauža</i> vai <i>snaudulis</i>. Miegaina cilvēka apzīmēšanai latviešu valodā atrodams ne mazums sinonīmu, sevišķi izloksnēs: <i>gulšņa</i>, <i>miegamice</i>, <i>miega maiss</i>, <i>miega rausis</i>, <i>miegulis</i>, <i>migoņa</i>, <i>snauška</i>, <i>žāva</i> u.c.</p>
Avoti	<p>Smiltneiece, G. Lietvārds (substantīvs). <i>Latviešu valodas gramatika</i>. Atb. red. D. Nītiņa, J. Grigorjevs. Rīga : LU Latviešu valodas institūts, 2015, 333.–335., 363. lpp.</p> <p><i>Latviešu literārās valodas vārdnīca</i>. 7₂ sēj. Atb. red. L. Ceplītis. Rīga : Zinātne, 1991, 56., 57. lpp.</p> <p><i>K. Mülenbacha Latviešu valodas vārdnīca</i>. 3. sējums. Rediģējis, papildinājis, turpinājis J. Endzelīns (22.–35. burtn., 1927–1929). Rīga : Kultūras fonds, 1929, 974. lpp.</p> <p>Mīlenbahs. <i>K. Mülenbacha Latviešu valodas vārdnīca</i>. Rediģējis, papildinājis, turpinājis J. Endzelīns (11.–21. burtn., 1925–1927). Rīga : Kultūras fonds, 1927, 625. lpp.</p>

